

tydede alt på, at der var tale om et proformaægteskab. Den 20. februar 1992 afgjorde Direktoratet for Udlændinge så, at tyrken skulle udvises.

Ved Ombudsmandens hjælp blev afgørelsen imidlertid omstødt, indtil politiet sendte en ny rapport til Direktoratet for Udlændinge den 20. januar 1994 med afgørende beviser for, at der er tale om et proformaægteskab.

Spørgeren finder på baggrund af sagsforløbet, at det er dybt kritisabelt, at sagen efter 16 måneder endnu ikke er afgjort. Sager som denne viser, at der foregår et enormt misbrug af offentlige midler.

Det er endvidere ubegribeligt, at Ombudsmanden vil forkludre en sådan sag, hvor alt tyder på, at politiet har ret i sine antagelser. Det må være rimeligt at få en forklaring på, hvordan en sådan sag kan flyde rundt fra skrivebord til skrivebord, og hvorfor den pågældende tyrk endnu ikke er udvist.

Svar (30/5 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet kan oplyse, at den pågældende person, der omtales i artiklen i Sjællands Tidende den 13. maj 1995, og som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, indrejste her til landet den 15. januar 1991.

Direktoratet for Udlændinge meddelte den 27. februar 1991 den pågældende opholds- og arbejdstilladelse på baggrund af ægteskab indgået med en dansk statsborger.

Den 13. februar 1992 meddelte Direktoratet for Udlændinge den pågældende afslag på ansøgning om forlængelse af opholds- og arbejdstilladelse.

Afgørelsen blev truffet på baggrund af en række politirapporter vedrørende foretagne kontrolbesøg på den pågældendes bopæl, hvoraf det fremgik, at man ikke havde truffet den pågældende på den angivne bopæl.

Ved brev af 17. februar påklagede den pågældendes advokat Direktoratet for Udlændinges afgørelse af 13. februar 1992 til Justitsministeriet.

Det blev i den forbindelse navnlig anført, at de pågældende samlevede på fælles bopæl, samt at årsagen til, at man ikke havde truffet begge ægtefællerne på bopæl bl.a. var, at den kvindelige ægtefælle havde natarbejde.

Justitsministeriet stadfæstede den 5. august 1992 Direktoratet for Udlændinges afgørelse af

13. februar 1992, idet man lagde vægt på, at den pågældende ikke kunne antages at have samlevet på fælles bopæl med sin ægtefælle på tidspunktet for Direktoratet for Udlændinges afgørelse.

Den pågældende blev i den forbindelse pålagt at udrejse senest den 8. september 1992.

Herefter blev sagen den 23. august 1992 indbragt for Folketingets Ombudsmand. Justitsministeriet udsatte på den baggrund den 2. september 1992 den pågældendes udrejsefrist indtil videre med henblik på Folketingets Ombudsmands behandling af sagen.

Ved brev af 16. oktober 1992 afgav Justitsministeriet en udtalelse i sagen.

Efter at to medarbejdere fra Folketingets Ombudsmand havde aflagt besøg hos de pågældende, anmodede Ombudsmanden den 1. december 1992 Justitsministeriet om en supplerende udtalelse om sagen.

Folketingets Ombudsmand anmodede bl.a. om oplysninger om baggrunden for, at der ikke af politirapporterne fremgik oplysninger om lejlighedens indretning og oplysninger om kontakter med familie, naboer, venner, m.v.

Ved brev af 13. september 1993 afgav Indenrigsministeriet en supplerende udtalelse i sagen.

Det blev i den forbindelse navnlig anført, at såfremt den pågældende fandt, at han på ny opfyldte betingelserne for opholdstilladelse her i landet på grundlag af samliv på fælles bopæl med sin ægtefælle, skulle han indgive fornyet ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse til Direktoratet for Udlændinge.

Indenrigsministeriet beklagede samtidig den sene besvarelse af Folketingets Ombudsmands brev af 1. december 1992, der havde beroet dels på supplerende høringer af Direktoratet for Udlændinge og Rigspolitichefen, afdeling E, dels principielle overvejelser.

Den 28. oktober 1993 indgav den pågældende fornyet ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse.

Direktoratet for Udlændinge meddelte den 26. april 1994 den pågældende afslag på ansøgningen. Der blev ikke i forbindelse med direktoratets afgørelse fastsat en udrejsefrist, idet sagen ikke var afsluttet hos Folketingets Ombudsmand.

Afgørelsen blev truffet på baggrund af en række i perioden fra 18. november 1993 til 10. januar 1994 af politiet på de pågældendes bopæl foretagne kontrolbesøg.